

В пошуках Бога - Джерело

Написав Вайдич Ольга
Четвер, 30 травня 2013, 05:59

Мабуть його нема на світі,
Якщо Він дозволяє лихоліття.
Навкруг багато сліз і болю,
Невже в руках Господніх скільки горя?

Як може бачити Він війни і розруху,
І чути материнський плач під крики крука?
Для чого дозволяє голод й зубожіння,
Чи може випробовує людське терпіння?

Чому куди не глянь - розпуста?
Лиш у серцях у наших пусто.
І уві сні і наяву за цінність
Вже не мають чесність й доброту.

Тепер панує влада й лицемір'я,
Лиш ті у кого повний гаманець - ті вільні,
А решту - всі раби, заковані в образу й страх,
Бо справедливості нема, прийшов їй крах.

На зміну всім людським чеснотам
Прийшли важкі гріхи й пороки,
Вони ведуть в один страшний кінець,
Ми знаємо та не засвоюєм уроки.

Так легше, так простіше жити,
Не думати й серця закрити,
І егоїзмом своїм потішатися,
Та долею всіх нас не перейматися.

Чому ж Господь несе цей хрест та гніт,
Невже не в силах врятувати світ?
Змінити і порядок і уклад,
Навести в наших душах лад?

Він лише дивиться й спостерігає,
Чи він сумує чи чогось чекає?
Кінця цих мук і небуття,
Чи все ж - людського каяття?

Щоб ми очистили гріховні помисли й думки,
І щиро попросили допомоги,
Тоді почуєм Боже слово,
І зникнуть сумніви й тривоги.

"Ви мали тут творить добро,

В пошуках Бога - Джерело

Написав Вайдич Ольга
Четвер, 30 травня 2013, 05:59

І сіяти людську турботу,
Де допомога, розуміння,
Розвіють всі страхи й скорботи.

Мир буде з вами - каже Він,
Лиш хочу усвідомлення взамін,
Того, що кожен Всесвіту клітинка,
І мого серця половинка.

Повинні бути ви єдині,
Ви браття й сестри не віднині,
Такими я створив вас на початку,
Як світ подарував весь без остатку.

Отож тепер я лиш спостерігаю,
Плоди творіння пожинаю,
У ваших все руках, я вірю й знаю,
Світ зміниться, я цього так чекаю...